

תת"ע 13381/01/22 - סעד יונס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 13381-01-22 מדינת ישראל ני' סעד יונס
תיק חיזוני: 23124405095

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת שרת קריספין
סעד יונס ע"י ב"כ עו"ד כבהא
נגד מדינת ישראל
מישבים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין בהעדר המבוקש, בגין עבירה על תקנה 28 (ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, כאשר המבוקש טוען כי לא ידע על מועד הדיון וכי הוא כופר בעבירה.

בתיק בית המשפט, קיים אישור מסירה של הזמנה לדין בו ניתן פסק הדיון, אשר נשלח לכתובתו של המבוקש והוחזר בצוין "לא נדרש".

דין והכרעה

בע"פ 4808/08 **מדינת ישראל ני' שרון מנחם**, נפסק על ידי כבוד הנשיא ד' בינייש, כי:

"סעיף 130(ח) אפשר, אפוא, לנאם שהורשע בעבירות חטא או עוון ונגזר דין שלא בפני (לרובות בעבירות שנדונו בהתאם להוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי) לבקש את ביטול הכרעת הדין וגזר הדין שניינו בעניינו. זאת, בהתאם אחד ממשני תנאים: קיום סיבה מוצדקת לא-התיאצבות המבוקש לדין שנערך בעניינו או גריםת עיות דין לבקשת כתוצאה Mai-Bitul Pask HaDin ."

ברע"פ 418/85 **פרץ רוקינשטיין ני' מדינת ישראל**,קבע השופט שmag, כי זכותו של הנאשם ליוםו בבית המשפט אינה אבסולוטית.

ברע"פ 9174/09 **יעקב בן יששכר ני' מדינת ישראל** נקבע, כי "הוראות החוק בעניין מתן פסק דין בהיעדר אין בעלות גוון טכני, אלא בסיסם עומדים שיקולים מהותיים ביותר. הם נועדו למנוע "מצביים בהם יוכל הנאשם לסקל או לעכב את ההליך באמצעות אי התיאצבותו בתחילת המשפט או בהמשך".

עמוד 1

ברע"פ 8445/07 אברהם קדוש נ' מדינת ישראל, נפסק, כי "פסק דין של בית המשפט לתעבורה ניתן שלא בנסיבות המבקש מכוח סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, לפיו נאשם שהזמן כדין ולא התיצב לדין בעניינו, יראהו כਮודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום".

ברע"פ 9142/01 **סוראייה איטליה נ' מדינת ישראל**, נקבע, כי: "モכרת התופעה הנפסדת של נאים הבוחרים במועד להעדר ממשפטם בטקטייה מכונת אשר תכילה לאפשר להם לבקש את ביטול פסק הדין באותם מקרים בהם גזר הדין המשות עליהם איננו נראה להם. אילוצו של בית המשפט לזמן לדין את כל המבקשים ביטול פסק דין, גם כאשר ברור כי פסק הדין בעניינים ניתן כדין, ואין כל הצדקה לבטלו, תגום באופן משמעותי בתכליות של יעול הליכים בעבירות קלות ותחזק את התMRIץ השילוי של השתמות מהופעה במשפט ממניעים טקטיים-ספקולטיביים".

אי התיצבות, רואים אותה, כהודיה בעבודות כתב האישום, כך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") ולבית המשפט סמכות לשפט בהעדר.

ה המבקש לא טוען כי הזמנה לדין נשלחה כתובות שאינה כתובתו ואין מחלוקת כי הזמנה שנשלחה והוחזרה בציגן "לא נדרש", הנה הזמנה כדין. לעניין זה, ראה **בע"פ 805/09 פרפרה נגד מדינת ישראל**, שם אמר כבוד הש' ג'ובראן:

"יתרה מזו, לא רק שה המבקש לא הוכיח כי הودעת התשלום לא הגיע אליו ועל כן לא סטר את "חזקת המסירה", אלא שמרישומי רשות הדואר, שהיו בפני הערכות הקודמות, מסתבר כי לא דרש את הודעת התשלום- הودעה אשר נשלחה אותה הכתובה אליה נשלחה הפעם השנייה בדבר תשלום הקנס מיום 7.8.2007 וממנה למד, כביכול, על קיומו של הקנס באיחור".

בע"ת 15-08-5086 נכבר נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' אלון:

"המערער התעלם מההודעות הדואר הרשומות. המערער מפנה לליקויים שנפלו, לגישתו, באישור המסירה. על כך כי באישור המסירה סומנה הרובייקה "לא נדרש", בלבד, ולא צינה שעת המסירה /או פרטיו המלאים של עובד הדואר ומשכך, נעדר אישור המסירה, לטענותו, תוקף. אין בידי לקבל טיעון זה. ראשית, אישור המסירה כנgado קובל המערער נבחן ע"י בית המשפט לתעבורה, אשר מצא כי די בו כדי לקבוע כי הזמנה לדין הומצאה לערער כדין. מדובר בקביעה עובדתית, שאין מקום לערער אחרת. עוד יש להוסיף כי המערער לא פנה לרשות הדואר בניסיון לברר הפרטים החסריים וכי אכן כדי לדחות את טענותו זו של המערער".

בע"פ 6584/09 סמיימי נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד הש' סלוטקין:

"מל מקום, משנשלחה לערער הזמנה לדין לכתובות הרשמה כתובות מגוריו, הן במשרד הפנים והן בתעודת הזהוי שלו וזה גם הכתובת שהערער ציין בבקשת שהגיש לבית משפט קמא לביטול פסק הדין, יש לראות בכך מסירה כדין בהתאם לתקנה 44א, שכן, אין חולקין כי הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום ולא נדרש".

ברע"פ 9811-09, בעניינו של סמיימי לעיל, דחה כבוד הש' ג'ובראן את טענות המבךש וקבע:

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיאכבות של אדם מזמן אליו זמן כדי להוביל לתוצאה כי יורש בדין ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבךש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאו התיאכבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיונות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. בנסיבות העניין אין בטענת המבךש הצדקה לביטולו של פסק הדין. ... והוא יכול להלן רק על עצמו, על כן שלא בדק האם הגיעו אליו דברי דואר".

בעפ"ת 13-07-58622, אבו אלמלפל נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' כהן, ביחס לעבירה על תקנה 23(א) לתקנות התעבורה, מסוג הזמן לדין:

"אין מחלוקת, כי דבר הדואר נשלח כתובתו של המערער וכי דבר הדואר חוזר בציון "לא נדרש". ב"כ המערער לא הצליח לסתור את החזקה הקבועה בחוק, ולפיכך מדובר במסירה כדין".

ברע"פ 13/7862, אבו אלמלפל לעיל, דחה כבוד הש' ג'ובראן את טענות המבךש וקבע:

"סוגיית חוקיות חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, עליה מבוססת טענות זו של המבךש, נדונה בהרחבה ב-ע"א 3613/97 איזוב נ' עיריית ירושלים, פ"ד נ(2) 787 (2002)."

ברע"פ 14/8626 סמара נגד מדינת ישראל ורע"פ 778914 זהאה נגד מדינת ישראל, שב אישר בית המשפט העליון, על ידי כבוד הש' שם, את ההלהכה המחייבת, לפיה, אישור מסירה שהוחזר בציון "לא נדרש", מהוות מסירה כדין ובasis חוקי למtan פסק דין בהעדר.

המבקש לא הציג כל ראייה שיש בה כדי לסתור את "חזקת המסירה", הקמה עם משלוח הדו"ח בדואר רשום ואין די בטענות בעלמא כנגד תקינות המסירה.

בנוגע לכפירת המבךש בעבירה, הרי שאין די בטענה סתמית וכפי שנקבע ב**ברע"פ 12/2521 נ'אר נגד מדינת ישראל:**

"לענין הרשעה, הפרשנות אותה שואף המבךש לקדם, במסגרת די בהכחשה בכדי להצדיק ביטול פסק דין שניית בהעדר, סותרת את תכליתם של סעיפים 130 ו-240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק), המסדרים את האפשרות למtan פסק דין בהיעדר בעבירות דוגמת העבירה נושא הליך זה, ואת הנסיבות בהן יבוטל פסק דין שניית בהעדר. על המבךש להרים את הנטול לביטול פסק דין שניית בהיעדר חובת ההוכחה כי התקאים טעם מוצדק להיעדרות או כי ישנו חשש מהיווצרות עיונות דין. בהקשר

זה, אין די בהחשת העבירה גרידא, בכך להקים חשש לעיוות דין, שכן כל תכליתו של סעיף 240 לחוק היא ליעזר חזקה כי אדם שלא מתיצב להליך בעניינו מודה בעבודות כתוב האישום. למעשה, לגישת המבקש, נתונה למי שהוא לבטל פסק דין שניית בהיעדר אפשרות לעשות זאת בכל שלב, תוך חזרה מהודיתו. פרשנות זו תרוקן מתוכן את סעיף 240 לחוק, אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה ויש לדחותה (ראו: רע"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003))."

מכל האמור לעיל, אני>Dochah את הבקשה.

ניתנה היום, כ"א אדר ב' תשפ"ב, 24 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.